

Pártélet

Második napirendi pont: tag- és tagjelölt felvétel

A taggyűlés mindig ünnepélyes érzést vált ki a kommunisztákból. De különösen nagy jelentőségű és ünnepi akkor, amikor új párttagok kerülnek be a párt soraiba, amikor új tagjelöltekkel erősödik a párt. Felelősségteljes nagy feladat emberek sorsa fölött határozni, és a tagjelölt felvétel az emberi sorsnak irányítása, hiszen akiből tagjelölt, vagy a párt tagja lesz, annak egyszerűen megváltozik az élete, felelősségteljesebb ugyan, de szebb, biztonságosabb élet áll előtte.

Ünnepi taggyűlésen vettünk részt a Ferenc-bánya pártbizottságánál. A második napirendi pont a tag és tagjelölt felvétel volt.

Négy tagjelöltet vettek föl, ezek közül három a DISZ ajánlotta,

ami a DISZ szervezet jó munkájának fényes bizonyítéka. Külön nagy jelentőségű a négy tagjelölt felvételénél, hogy mind a négyen szívesen dolgozó vajúrók, közülük hárman sztahanovisták.

Elsőnek **Steinhauer** elvtárs, a párttitkár **Csengető Péter** fronton dolgozó csillagot terjeszti a taggyűlés elé. Elmondja, hogy **Németh Pál** foglalkozott vele, nevelte, jól ismeri és ezért ajánlja tagjelöltnek. Jól ismeri a taggyűlés is Csengető Pétert, hiszen hosszú ideje dolgoznak vele. Egyhangúlag elfogadták a jelöltséget.

Egy egészen fiatal vajúró, **Brunner Ferenc** a következő, fiatal, de azért ismerik a jó munkájáról.

Volt Romániában is, mint VIT küldött, két évig járt Várpalotán vajúriskolába, F-4-es géppel dolgozott, kiváló eredményt ért el. Hiába voltak jó eredményei, őt még nem ismeri a tagság, és ezért **Bozsó** elvtárs pártbizottsági megkérde Brunner Ferencet, hogy mi készteti arra, hogy a párt tagjelöltjei közé lépjen. Brunner elvtárs értelmesen válaszol, kicsit ugyan látszik rajta az elfogódottság. Elmondja, úgy érzi, hogy a munkájával és a DISZ-ben vezetett eredményeivel kiérdemelte, hogy tagjelölt lehessen, tudja, nagy tisztesség a párt soraiba állni, és

érzi, hogy szüksége van arra, hogy a párt irányítsa további életét.

A taggyűlés tudomásul veszi Brunner elvtárs választását, egyhangúlag elfogadják tagjelöltnek.

Toldi László fiatal vajúró a következő, a felszabadulási versenyben lett sztahanovista, a DISZ szervezet az egyik ajánlója, a másik **Nagy Aron** idős vajúró. Nem kell sok szó ide, ismerik Toldi Lászlót, nemcsak az eredményeiről, hanem esőndes jó modoráról, segítő készségéről, szorgalmáról. A taggyűlés egyhangúlag őt is elfogadja.

A negyedik tagjelölt **Lantos József** vajúró. Ő maga nincs jelen, mert bentlakásos DISZ iskolán van, Steinhauer elvtárs felolvassa az élettrajzát, **Bubics Jenő** párttag kiegészítést kér, amit Steinhauer elvtárs megad. **Klinkovszky**

elvtárs szólal fel, elmondja, hogy jól ismeri Lantos Józsefet.

hárcsak 50 volna olyan belőle. Elfogadják egyhangúlag.

Tagfelvétel a következő. **Pfeiffer Bálint** tagjelölt azalatt az idő alatt is kiválóan dolgozott, amíg nem volt a párt tagjelöltje, miután azzá lett, még jobb eredményeket ért el, megérdemli, hogy a párt tagja legyen. Őt is elfogadják a taggyűlés, párttagok közé terjesztik fel.

Siklósi Márton elvtárs szólal, örömmel állapítja meg, hogy a tag és tagjelölti munkájában a Ferenc-bánya pártbizottsága, kiváló eredményeket ért el, meghozza azért, mert fiatalokkal erősíti a tagság sorait: „**nagyon jól esik fiatal arcokat közöttünk. Lesz aki bennünket felvált, mire kidülünk a csatasorból.**”

Ez így van, ahogy Siklósi elvtárs mondja, a fiatalok váltják fel az öregeket, ez az élet rendje. És a Ferenc-bánya pártbizottsága jó úton halad, a Központi Vezetőség határozatainak végrehajtásában, a párt politikájának következetes vitelében. Új vérkeringést ad a pártbizottságnak, amikor fiatal, arra érdemes vajúrókkal erősíti a párt sorait, a dolgozók színvonalát, a termelésben, magánéletben egyaránt kiváló fiatalokat kapcsol a pártéletbe. Erősíti vele a Ferenc-bánya termelését a pártbizottság erején keresztül erősíti hazánkat, erősíti a békét.

A Ferenc-bányai vajúrók mondták

Miért kell négykézláb mászni?!

A Ferenc-bányán dolgozom, de a Beszáló-aknán szállok le. A Ferenc-bánya felé, ahol át kell járunk, annyira össze van duzzadva a vágat, hogy négykézláb kell mászni. Ez oda felé sem kellemes, azonban munkából jöve a fáradt emberek panaszkodnak, hogy nem nézik a bányászok könnyebbségét.

Veszélyes is ez az út, mert a támfák el vannak törve. A bányarendészet is elrendelte már a megjavítását. Arra kérem az üzemvezetőt, beszélje meg Fischer elvtárral, a Beszáló-akna vezetőjével, hogy ezt az alacsony részt hozzassák rendbe. Ne keljen a munkából kifelé jövet négykézláb mászni.

Hersegi Lajos
vajúró.

Van vastám és még sincs

Még jó három hónappal ezelőtt vastámokat kértünk a frontra, mert takarékoskodni akartunk a fával. Kaptunk is. Ezekből a vastámokból 50 darab azonban a mai napig a 70-es front felső légváltójában hever, olyan helyen, ahonnan már nagyon nehezen lehet bevenni a frontra. Eny egy hónap óta ott látom, amikor még jó volt a vágat, be lehetett vinni, de elmulasztották.

Kasza elvtárs, az üzemvezetőnk azt mondja, hogy ellenőrizte a vastámok bevitelét. A tények nem ezt bizonyítják, pedig az 50 vastámmal egy hónap alatt rengeteg fát lehetett volna megtakarítani. Még most sem késő. A vastámokat szállíttassák olyan helyre, ahonnan be tudjuk vinni a frontra és fát tudunk vele megtakarítani.

Klinkovszky István
sztahanovista vajúró.

Kiadjuk az ócskavasat

A Ferenc-bánya május 27-i taggyűlésén Steinhauer elvtárs, a pártbizottság titkára beszélt az anyagmentésről. Ott, ahol én dolgozom, a 65-ös szivattyúkamra körül rengeteg vas van. En vállalkozom ennek kiadására. Csak az a kéresem, hogy adjanak elegendő üres csillót ehhez. Igaz, vannak mázsás

darabok is köztük, de majd segítséget szerzek és ezt is berakjuk a csillóba. Biztos vagyok benne, hogy onnan jó pár mázsa vasat kiadunk, amit kijavítva használni lehet, vagy pedig át tudják adni a fémgyűjtőknek.

Id. Siklósi Márton vajúró.

A taggyűlésen résztvevő Jelen János aknász felajánlotta, hogy annyi csillót biztosít erre a célra, amennyi csak kell. Örömmel üdvözljük Siklósi és Jelen elvtárs felajánlását, kérjük indítsák meg előbb a felesleges anyagok kiadását.

A Trösztben hallottuk...

A beruházási osztály hírei

Bélafi elvtárs, a tröszt beruházási osztályának vezetője ismertette azokat a főbb beruházásokat, amelyek folyamatban vannak. A már készülőfélben lévő mentőállomás mellé orvosi rendelőt is építenek Elkészítésének határideje ez év december 31. A Korona-szálló építése is gyorsan halad és ez év végére befejezést is nyer. A szálló a legkorszerűbben lesz berendezve, két tereméből álló étterme lesz, azonkívül külön cukrászdája is működik majd. Herenden 96 személyes leány szálló építése folyik, amelynek a határideje július 15. Hidason az épülő mentőállomás ugyancsak befejezőfélben van és ezután kerül sor a már meglévő fürdő bővítésére is.

A fentiek szerint láthatjuk, hogy a tröszt értékes beruházásokkal igyekszik könnyíteni dolgozóink életkörülményein.

Újító értekezletet rendezünk

Trösztünknel az első negyedév folyamán 22 ezer forint került kiosztásra különböző újításokért. Mindez arról beszél, hogy értünk el olyan értékes újításokat, amelyek a munka könnyebb elvégzését és nagy anyagi megtakarítást jelentenek. Említsünk néhányat ezek közül.

Kazó János elvtárs 261 ezer forintot megtakarító újítást nyújtott be, amit elfogadtak és amire eddig 500 forint elégetet kapott. A további összeget az újítás bevezetésével kapja kézhez. Ugyancsak az első negyedévben Kazó János elvtárs benyújtott egy 56 ezer forintot jelentő megtakarítást. Ezért 3525 forint pénzzutalmat kapott.

valamint a közelmúltban a Bányászati Kiváló Dolgozója kitüntetését kapta. — Déber Ede elvtárs, aknász 70 ezer tonna szén lelőhelyét fedezte fel. A Minisztérium javaslata 1500 forint pénzzutalmat kapott.

Az értékes újításokat, mint láthatjuk, államunk elismeri és kellően jutalmazza is. A munkafolyamatok gazdaságosabbá és könnyebbé tételével döntő jelentősége van az újításoknak a tervek teljesítésében is. Eppen ezért június hónapban megrendezik tröszt szinten azt az újító értekezletet, amit a közelmúltban a Minisztérium tartott Budapesten.

Egyre több dolgozónk üdül

A jó idő beálltával dolgozóink közül egyre többen használják ki a rendelkezésükre álló üdülési lehetőségeket. Május 18-án indult a 11. csoport. Az üdülési csoport tagjai különböző helyeken pihennek. Sokan mentek a bányász szakszervezet hévízi üdülőjébe és Hajdusoboszlóra. Azonkívül a betegek igénybe vehetik a különböző sanatóriumokat is. Még Lillafüredre is jutottak az üdülők közül. Így a

mostani csoportból Kossánszky Pál és Kossánszky Pálné. A szakszervezet már összeállította a következő, tehát a 12. üdülőcsoport névsorát is. Tomcsányi elvtársról azt mondja, hogy az eddigi tapasztalatok alapján teljes mértékben eléget tudnak tenni a dolgozók igényeinek. Az üdülésre tehát megvan a lehetőség, és mindenki legjobban kihasználhatja ezt a jövőben is.

Bolgár kultúrműsor Várpalotán

A külföldi kapcsolatsorozat keretében június 9-én este a Szabadság Kultúrházban a Bolgár Művelődési Intézet ad magas színvonalú kultúrműsort a várpalotai dolgozóknak, sportolóknak. A több mint két órás változatos műsort díjtalan belépéssel

megtérítheti bárki. Minden érdeklődőt szívesen lát a sportkör vezetősége.

A műsorban bolgár művészek lépnek fel, ezenkívül két színes bolgár filmet mutatnak be.

Csiki Iván

Vissza a termelésbe

Gergelics József, a Ferenc-bánya volt munkáügyi vezetője a június 1-i telepítéssel a Ferenc-mező 61-es csapatához került mint vajúró. („A telepítési könyvből”).

„Szóval nem éri úgy magát, mintha megkárosult volna?” — „Nem. Egyáltalán nem. Hiszen a szívem mélyén bányász maradtam.” — Csendesen, de nagy határozottsággal válaszol kérdéseimre. És ahogy így ül velem szemben, úgy érzem, senki sem vonhatná kétségbe a szavak őszinteségét. Mert Gergelics elvtárs nemcsak a szívében, de a külsejében is vajúró maradt. Csontosarcú, keménynézésű, akinek a kézzsoritásból is megérezni már a bányász embert. Pedig hosszú idő után vette ismét kezébe a csákányt.

1950 augusztus 8-án emelték ki és ettől kezdve egészen mostanáig személyzeti, majd munkáügyi vezető volt. Jól elvitte új feladatát, de azért gyakran visszakalandozott emlékezete a múltba. Büszke volt az 1947—48—49-es szénzatákra, az élmunkás jelvényére amit a hároméves terv végrehajtásában érdemelt ki és főleg arra, hogy egyszer 62 csillával adott ki egy műszak a tárt. Erihető tehát, hogy az íróasztal mellől is gyakran gondolt a bányára. Aztán most jött a rendelkezés, ami szerint Gergelics József munkáügyi vezetőre a termelőmunkában van ismét szükség. És a tegnapi munkáügyi vezető, megjavította régi bányászlapját, meg a fejszéjét, úgymond, most már szüksége lesz rá. — Mintha csak egy hosszabb szabadságon lett volna. Persze, nem lenne igaz, ha nem írának meg azt is, hogy az első este kissé bizonytalanul érezte magát. Hiába, őt év csak nem rövid idő. Hogy megy majd a munka? — Vajon hogyan fogadják majd a többiek? — Ilyen gondolatok kavargtak a fejében. Aztán elindult. A felesége hosszán kísérte a szemével, a kislánya meg még utána is kiáltott:

„Apu aztán vigyázzál magadra!”

Újra a fronton. A szénfát előtti. Új csapatra került, ismeretlenek közé. A többiek kíváncsian fogad-

ták, vajon tud-e dolgozni? Igazi bányász-e, vagy csak amolyan ember? Nem mondták ki szóval, de a szemekben ott égett a kíváncsiság. Így volt ez és így látta Gergelics elvtárs is. Eríthető, amikor a kezébe vette a csákányt, először megforgatta, mérgette a súlyát. Aztán kezdeti dolgozni. Már az első ütésnél érezte, hogy nem lesz itt hüba, menni fog a munka, épp úgy mint régen. Eltelt az első éjszaka, végelért az első műszak, és amikor feljött, tudta, teljesít ő annyit, mint régen. Aggodalma hiábavaló volt, mert még a forgócsontja sem fájdult meg, nemhogy elfáradt volna. Harmadnap hallotta aztán, hogy Orbán Károly bácsinak azt mondta a csilláse:

„Ugy dolgozik ez, mintha nem is esett volna ki a gyakorlatból.”

Nem szólt semmit, csak mosolygott magában, boldogan, szélesen, úgy mint valaha legénykorában, az első jólsikerült erőpróba után.

Amikor a keresetéről érdeklődtem, csak ennyit mond: „Nem is lennék jó vajúró, ha kevesebb lenne a pénz.” A feleségével megbeszéltek már közösen, hogy igencsak számíthatnak 3000 forintra havonta. Annyi egy vajúró keresete és Gergelics elvtárs munkájával már eddig is beigazolta, hogy megérdemli a vajúró nevet. Meg a föld alatt csak többet keres az ember, mint fent. Ha meg belejön, még több pénzt is keres. Csak hát ügykezni kell a munkában. Mert az aztán igazán szégyen lenne, ha éppen ő tartozna a hátul kullogók közé. Így gondol-

kozik Gergelics József vajúró, volt munkáügyi vezető. De azért most is használni veszi előző beosztásából visszamaradt tapasztalatait, no meg a politikai képzettségét. Talán még jobban, mint az előző helyén.

Ezért vette legtermészetesebben tudomásul, hogy most már őra a népgazdaságnak mint vajúróra van szüksége. A szénzata megőrzésének sikere az ő munkájától is függ. Az ő csákányütéseivel is több szén jut a nehéziparnak, gyorsabban épül az ország. Gergelics elvtárs kommunista ember, így gondolkozott, amikor közölték vele, hogy visszamegy a termelésbe. Így gondolkodik és így cselekszik most is. De beszélni is eszerint beszél. Negyedik napja volt lent a bányában, amikor tanácsért fordult hozzá, mert hát egy volt munkáügyi vezetőnek csak nagy tapasztalatai vannak az ilyen dolgokban.

Arról szolt a kérdés, hogyan lehetne leszámolni?

Es Gergelics elvtárs ismét munkáügyi vezető lett, vajúró munkáügyi vezető, ahinek szava van az emberi életnek irányításában. — Es elmondta a véleményét. — Örömmel emlékezik erre a beszélgetésre, mert ez még fokozottabban megmutatta neki, hogy ő nemcsak vajúró lent, hanem mint a párt politikai munkásnak is nagy feladatai vannak a fegyverem megszilárdításában, a szénzata segítésében, a szocializmus építésében, és... és a további „munkáügyek” intézésében.

Frontbrigádok versenye

A frontok közötti versenyt május hónapban a Ferenc-bánya 48-as frontjának első harmada nyerte 110,6 százalékkal. Második helyre a Cser-bánya 3-as frontjának harmadik harmada került 108,3 százalékkal, harmadik 106 százalékkal a Beszáló-akna 300-as frontjának második harmada lett.

A 18 frontszárny közül 13 teljesítette a tervét, 5 elmaradt. Lényegében ennek az öt frontszárnyának az elmaradása, valamint a két külső üzem Herend és Hidas terv nem teljesítése volt az oka a tröszt elmaradásának. Bizunk abban, hogy a frontbrigádok versenye eredményesebb lesz júniusban, valamennyi frontbrigád teljesíti a tervét.